Де рідний дім — де слід його?
Там попіл і полин,
А серце зве до рідного:
Полинь туди, полинь!
Та тільки врешті що там я
На старість здибав? Рай?
Ні! Підлою ніщотою
Занедбаний мій край.
Народ мій все ще дихає
Та поки що мовчить.
Не сапою там тихою —
Нахабно, вочевидь
Комуністична гадина
Й стара імперська рать
Обдурену й окрадену
Готова закувать
Відроджену, розковану
Вкраїноньку мою,
За неї в мить роковану,
В нерівному бою
мільйони впали жертвами.
Та волі не спинить!
Загибель ненажерливим!
Вітчизні вічно жить!
Це збудеться, це станеться —
Народ себе не дасть
На глум. І до пристанища,
Де рідні воля й власть,
Прилинем з потойбіччя ми
крізь біль і крізь відчай
з відкритими обличчями.
Мій край, синів стрічай!